

EUROOPAN PARLAMENTTI

1999

2004

Istuntoasiakirja

LOPULLINEN
A5-0067/2001

27. helmikuuta 2001

*****II**

SUOSITUS TOISEEN KÄSITTELYYN

Neuvoston yhteinen kanta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kansallisista päästörajoista tietyille ilman epäpuhtauksille (10674/1/2000 – C5-0563/2000 – 1999/0067(COD))

Ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta

Esittelijä: Riitta Myller

Lainsäädäntömenettelyistä käytettävät symbolit

- * Kuulemismenettely
yksinkertainen enemmistö
- **I Yhteistoimintamenettely (ensimmäinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö*
- **II Yhteistoimintamenettely (toinen käsittely)
yksinkertainen enemmistö yhteisen kannan hyväksymiseksi parlamentin jäsenten enemmistö yhteisen kannan hylkäämiseksi tai tarkistamiseksi
- *** Hyväksyntämenettely
parlamentin jäsenten enemmistö lukuun ottamatta EY-sopimuksen 105, 107, 161 ja 300 artiklassa ja EU-sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettuja tapauksia
- ***I Yhteispäätösmenettely (ensimmäinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö*
- ***II Yhteispäätösmenettely (toinen käsittely)
yksinkertainen enemmistö yhteisen kannan hyväksymiseksi parlamentin jäsenten enemmistö yhteisen kannan hylkäämiseksi tai tarkistamiseksi
- ***III Yhteispäätösmenettely (kolmas käsittely)
yksinkertainen enemmistö yhteisen ehdotuksen hyväksymiseksi

(Ilmoitettu menettely perustuu komission esittämään oikeusperustaan.)

SISÄLTÖ

	Sivu
ASIAN KÄSITTELY	4
LUONNOS LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI.....	5
PERUSTELUT	15

ASIAN KÄSITTELY

Parlamentti hyväksyi 15. maaliskuuta 2000 pitämässään istunnossa kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kansallisista päästörajoista tietyille ilman epäpuhtauksille (KOM(1999) 125 – 1999/0067(COD)).

Parlamentin puhemies ilmoitti 16. marraskuuta 2000 pidetyssä istunnossa vastaanottaneensa yhteisen kannan ja lähettäneensä sen ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokuntaan (10674/1/2000 – C5-0563/2000).

Valiokunta oli nimittänyt 14. syyskuuta 1999 pitämässään kokouksessa esittelijäksi Riitta Myllerin.

Valiokunta käsitteli yhteistä kantaa ja luonnosta suositukseksi toiseen käsittelyyn 23. tammikuuta ja 27. helmikuuta 2001 pitämässään kokouksissa.

Viimeksi mainitussa kokouksessa valiokunta hyväksyi luonnoksen lainsäädäntöpäätöslauselmaksi äänin 34 puolesta, 4 vastaan ja 1 tyhjä.

Äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Guido Sacconi (puheenjohtajana), Alexander de Roo (varapuheenjohtaja), Riitta Myller (esittelijä), Per-Arne Arvidsson, Hans Blokland, David Robert Bowe, John Bowis, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Marialiese Flemming, Karl-Heinz Florenz, Cristina García-Orcoyen Tormo, Laura González Álvarez, Robert Goodwill, Cristina Gutiérrez Cortines, Anneli Hulthén, Eija-Riitta Anneli Korhola, Bernd Lange, Peter Liese, Torben Lund, Jules Maaten, Minerva Melpomeni Malliori, Patricia McKenna, Emilia Franziska Müller, William Francis Newton Dunn (Marit Paulsenin puolesta työjärjestyksen 153 artiklan 2 kohdan mukaisesti), Giuseppe Nisticò, Karl Erik Olsson, Dagmar Roth-Behrendt, Karin Scheele, Ursula Schleicher (Maria del Pilar Ayuso Gonzálezin puolesta), Inger Schörling, Jonas Sjöstedt, Renate Sommer (Marielle de Sarnezin puolesta), María Sornosa Martínez, Dirk Sterckx (Frédérique Riesin puolesta), Robert William Sturdy (Françoise Grossetête'n puolesta), Antonios Trakatellis ja Kathleen Van Brempt (Marie-Noëlle Lienemannin puolesta).

Suositus toiseen käsittelyyn jätettiin käsiteltäväksi 27. helmikuuta 2001.

Yhteiseen kantaan tehtävien tarkistusten jättämisen määräaika ilmoitetaan sen istuntojakson esityslistaluonnoksessa, jonka aikana mietintöä käsitellään.

LUONNOS LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kansallisista päästörajoista tietyille ilman epäpuhtauksille (10674/1/2000 – C5-0563/2000 – 1999/0067(COD))

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (10674/1/2000 – C5- 0563/2000),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan¹ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(1999) 125)²,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksensä 80 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A5-0067/2001),
1. tarkistaa yhteistä kantaa seuraavasti:
 2. kehottaa puhemiestaan välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ EYVL C 377, 29.12.2000, s. 48.

² EYVL C 56, 29.2.2000, s. 34.

Tarkistus 1
Johdanto-osan 11 kappale

11) Jäsenvaltiokohtaisten rajojen asettaminen rikkidioksidi- (SO₂), typpioksidi- (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) ja (NH₃) ammoniakkipäästöille on kustannustehokas keino saavuttaa ympäristönsuojelun välitavoitteet **laajasti**. Päästörajat suovat yhteisölle ja jäsenvaltioille liikkumavaraa määriteltäessä, miten näihin tavoitteisiin päästään.

11) Jäsenvaltiokohtaisten rajojen asettaminen rikkidioksidi- (SO₂), typpioksidi- (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) ja (NH₃) ammoniakkipäästöille on kustannustehokas keino saavuttaa ympäristönsuojelun välitavoitteet. Päästörajat suovat yhteisölle ja jäsenvaltioille liikkumavaraa määriteltäessä, miten näihin tavoitteisiin päästään.

Perustelu

Ensimmäisessä käsittelyssä parlamentti kannatti komission ehdotusta ympäristönsuojelun välitavoitteista ja katsoi, että ne olisi saavutettava vuoteen 2010 mennessä. Nämä välitavoitteet ovat kuitenkin hyvin vaatimattomia. Happamoittaville, rehevöittäville ja fotokemiallisille ilman epäpuhtauksille altistumiseen liittyvät kriittiset kuormitukset ja tasot ylittyvät edelleen laajoilla alueilla EU:ssa, ja suuri osa EU:n väestöstä altistuu yhä ilman epäpuhtauksille, joiden taso ylittää ilmanlaatua koskevat Maailman terveysjärjestön (WHO) ohjearvot. Näin ollen ei ole mitään syytä tyytyä entistä vaatimattomampiin tavoitteisiin vesittämällä teksti neuvoston ehdottamalla tavalla.

Tarkistus 2
Johdanto-osan 15 kappale

15) Komission olisi tätä varten laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus ja ehdotettava asianmukaisia ja tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia tähän direktiiviin, ottaen huomioon asiaan vaikuttavan yhteisön lainsäädännön vaikutukset, jolla muun ohella asetetaan asiaan vaikuttavia päästölähteitä koskevia päästörajoja ja tuotestandardeja.

15) Komission olisi tätä varten laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus ja ehdotettava asianmukaisia ja tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia tähän direktiiviin, ottaen huomioon asiaan vaikuttavan yhteisön lainsäädännön vaikutukset, jolla muun ohella asetetaan asiaan vaikuttavia päästölähteitä koskevia päästörajoja ja tuotestandardeja **sekä laivojen ja lentokoneiden päästöjä koskevia kansainvälisiä määräyksiä**.

Perustelu

Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) määräykset on otettava huomioon tarkastelussa. Tarkistuksella saatetaan tämä johdanto-osan kappale yhdenmukaiseksi 9 artiklan 1 kohdan e alakohdan kanssa.

Tarkistus 3

Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)

15 a) Meriliikenteestä aiheutuu huomattavasti rikkidioksidi- ja typpioksidipäästöjen sekä ilman epäpuhtauspitoisuuksien ja -laskeumien lisääntymistä yhteisössä, minkä vuoksi on tärkeää vähentää näitä päästöjä. Neuvoston direktiivissä 1999/32/EY säädetään, että komissio antaa tarvittaessa meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden palamisesta aiheutuvien päästöjen vähentämistä koskevan ehdotuksen vuoden 2000 loppuun mennessä.

Perustelu

Vuoden 2000 elokuussa julkaistiin komission M. E. Daviesiltä tilaama tutkimus, joka koski laivojen rikkidioksidi- ja typpioksidipäästöjen vähentämistä koskevan EU:n järjestelmän taloudellisia, lainsäädännöllisiä, ympäristönsuojelullisia ja käytännöllisiä seurauksia. Tutkimuksessa tultiin johtopäätökseen, että asetettaessa EU:n vesillä liikkuvien alusten bunkkeriöljyn rikkipitoisuuden rajaksi yksi prosentti voitaisiin vähentää meriliikenteestä aiheutuvia rikin kokonaispäästöjä 35 – 40 prosentilla.

Tarkistus 4

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on rajoittaa happamoittavien ja rehevöittävien epäpuhtauksien ja otsonin esiasteiden päästöjä, jotta parannettaisiin ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua yhteisössä happamoitumisen, maaperän rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin aiheuttamilta haittavaikutuksilta, sekä

Tämän direktiivin tavoitteena on rajoittaa happamoittavien ja rehevöittävien epäpuhtauksien ja otsonin esiasteiden päästöjä, jotta parannettaisiin ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua yhteisössä happamoitumisen, maaperän rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin aiheuttamilta haittavaikutuksilta, sekä

pyrkii pitkällä aikavälillä siihen, että kriittiset tasot ja kuormitukset eivät ylitä ja että ihmisiä suojellaan tehokkaasti kaikilta tunnetuilta ilman pilaantumisen aiheuttamilta terveyteen kohdistuvilta riskeiltä.

pyrkii siihen, että **vuoteen 2015 asetetun pitkän aikavälin tavoitteen mukaan kriittisiä kuormituksia ei periaatteessa ylitetä missään yhteisön alueella ja lopullisen tavoitteen mukaan** kriittiset tasot ja kuormitukset eivät ylitä **vuonna 2020**, ja **siihen**, että ihmisiä suojellaan tehokkaasti kaikilta tunnetuilta ilman pilaantumisen aiheuttamilta terveyteen kohdistuvilta riskeiltä.

Perustelu:

Ensimmäisen käsittelyn tarkistus. Pitkän aikavälin tavoitteen ja lopullisen tavoitteen saavuttamisen aikataulun lisääminen tekisivät lainsäädännön perimmäisen tarkoituksen hyvin selväksi, ja se olisi myös yhdenmukainen Euroopan parlamentin happamoitumista estävään strategiaan omaksuman kannan kanssa.

Tarkistus 5
2 artikla
Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen epäpuhtauksien kaikista ihmisen toiminnan aiheuttamista lähteistä peräisin oleviin päästöihin, joita syntyy jäsenvaltioiden ja niiden talousvyöhykkeiden alueella.

Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) kansainvälisen meriliikenteen päästöihin,**
- b) ilma-alusten muihin kuin laskeutumis- ja lentoonlähtöjakson aikana syntyviin päästöihin,**
- c) Espanjan osalta päästöihin Kanariansaarilla,
- d) Ranskan osalta päästöihin merentakaisissa departementeissa, ja
- e) Portugalin osalta päästöihin Madeiralla ja Azoreilla.

Tätä direktiiviä sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen epäpuhtauksien kaikista ihmisen toiminnan aiheuttamista lähteistä peräisin oleviin päästöihin, joita syntyy jäsenvaltioiden ja niiden talousvyöhykkeiden alueella.

Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) Espanjan osalta päästöihin Kanariansaarilla,
- b) Ranskan osalta päästöihin merentakaisissa departementeissa, ja
- c) Portugalin osalta päästöihin Madeiralla ja Azoreilla.

Perustelu:

Ensimmäisen käsittelyn tarkistus. Juuri liikenteen ala on suuri ympäristön pilaaja eikä sitä saa jättää direktiivin ulkopuolelle. Lisäksi liikkuvien saastelähteiden, kuten laivojen ja lentokoneiden, päästöjen pienentäminen olisi hyvin kustannustehokas tapa vähentää rikkidioksidin ja typen oksidien päästöjä.

Tarkistus 6
5 artiklan 1 kohta

Liitteessä I mainittujen kansallisten päästörajojen tarkoituksena on saavuttaa **laajasti** seuraavat ympäristönsuojelun välitavoitteet koko yhteisön osalta vuoteen 2010 mennessä:

Liitteessä I mainittujen kansallisten päästörajojen tarkoituksena on saavuttaa seuraavat ympäristönsuojelun välitavoitteet koko yhteisön osalta vuoteen 2010 mennessä:

Perustelu

Ensimmäisessä käsittelyssä parlamentti kannatti komission ehdotusta ympäristönsuojelun välitavoitteista ja katsoi, että ne olisi saavutettava vuoteen 2010 mennessä. Nämä välitavoitteet ovat kuitenkin hyvin vaatimattomia. Happamoittaville, rehevöittäville ja fotokemiallisille ilman epäpuhtauksille altistumiseen liittyvät kriittiset kuormitukset ja tasot ylittyvät edelleen laajoilla alueilla EU:ssa, ja suuri osa EU:n väestöstä altistuu yhä ilman epäpuhtauksille, joiden taso ylittää ilmanlaatua koskevat Maailman terveysjärjestön (WHO) ohjearvot. Näin ollen ei ole mitään syytä tyytyä entistä vaatimattomampiin tavoitteisiin vesittämällä teksti neuvoston ehdottamalla tavalla.

Tarkistus 7
9 artiklan 1 kohdan 1 alakohta

1. Komissio antaa vuosina 2004 ja 2008 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen liitteessä I vahvistettujen kansallisten päästörajojen täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä ja siitä, missä määrin 5 artiklassa asetetut ympäristöalan välitavoitteet todennäköisesti saavutetaan vuoteen 2010 mennessä. Kertomuksissa on esitettävä taloudellinen arvio, johon sisältyvät kustannustehokkuus, hyödyt, arvio rajakustannuksista ja -hyödyistä sekä kansallisten päästörajojen täytäntöönpanosta yksittäisille jäsenvaltioille ja toimialoille aiheutuvat yhteiskunnallistaloudelliset vaikutukset. ***Kertomuksissa on myös tarkasteltava 2 artiklassa määriteltäjä tämän direktiivin soveltamisalaa koskevia rajoituksia ja arvioitava, missä määrin päästöjen lisävähennykset saattavat olla tarpeen 5 artiklassa asetettujen ympäristöalan***

1. Komissio antaa vuosina 2004 ja 2008 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen liitteessä I vahvistettujen kansallisten päästörajojen täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä ja siitä, missä määrin 5 artiklassa asetetut ympäristöalan välitavoitteet todennäköisesti saavutetaan vuoteen 2010 mennessä. Kertomuksissa on esitettävä taloudellinen arvio, johon sisältyvät kustannustehokkuus, hyödyt, arvio rajakustannuksista ja -hyödyistä sekä kansallisten päästörajojen täytäntöönpanosta yksittäisille jäsenvaltioille ja toimialoille aiheutuvat yhteiskunnallistaloudelliset vaikutukset. Niissä on otettava huomioon jäsenvaltioiden 8 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla laatimat kertomukset sekä muun muassa:

välitavoitteiden saavuttamiseksi. Niissä on otettava huomioon jäsenvaltioiden 8 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla laatimat kertomukset sekä muun muassa:

Perustelu:

Osa tekstistä poistettu, jotta se olisi johdonmukainen uuteen 9a artiklaan nähden.

Tarkistus 8
9 artiklan 3 a kohta (uusi)

3 a. Komissiota kehoitetaan esittämään ennen vuoden 2001 loppua erityiset ehdotukset Euroopan laajuisista taloudellisista välineistä, joiden avulla pyritään saavuttamaan liitteessä I määritellyt päästörajat ja 5 artiklassa tarkoitetut ympäristöalan välitavoitteet mahdollisimman kustannustehokkaasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan 1 kohdan soveltamista. Kaikki ehdotetut verot ja maksut ovat vähimmäisvaatimuksia, joten jäsenvaltiot voivat halutessaan täysin vapaasti asettaa korkeampia veroja ja maksuja.

Perustelu.

Lainsäädäntötoimia olisi täydennettävä Euroopan laajuisilla taloudellisilla välineillä, jotta päästöjä voitaisiin vähentää mahdollisimman kustannustehokkaasti.

Tarkistus 9
9 a artikla (uusi)

***9 a artikla
Uudelleentarkastelu
Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen vuodelle 2010 asetettujen päästörajojen saavuttamisessa tapahtuneen edistyksen, kriittisten kuormitusten ylittämistä koskevan tilanteen ja WHO:n asettamien ilman***

epäpuhtauksien ohjearvojen perusteella sekä 9 artiklan 1 kohdassa mainitut muut tekijät huomioon ottaen siten, että uudelleentarkastelu sisältää lisätutkimukset päästörajojen arvioiduista kustannuksista ja hyödyistä, ja esittää vuoden 2004 loppuun mennessä muutoksia tähän direktiiviin, mukaan lukien ehdotukset liitteessä I mainittujen päästörajojen ja 5 artiklassa mainittujen ympäristöalan välitavoitteiden muuttamiseksi, ehdotukset toimiksi, joilla varmistetaan päästörajojen noudattaminen, sekä ehdotukset päästöjen vähentämiseksi edelleen.

Perustelu:

Ensimmäisen käsittelyn tarkistus, jonka tarkoituksena on selkeyttää ja vahvistaa ehdotetun direktiivin uudelleentarkastelua koskevaa menettelyä.

Tarkistus 10

Neuvoston yhteinen kanta

LIITE I

Vuoteen 2010 mennessä saavutettavat kansalliset päästöraajat SO₂:n, NO_x:n, VOC:n ja NH₃:n osalta¹

Maa	SO ₂ Kilotonnia	NO _x Kilotonnia	VOC Kilotonnia	NH ₃ Kilotonnia
Itävalta	39	103	159	66
Belgia	99	176	139	74
Tanska	55	127	85	69
Suomi	110	170	130	31
Ranska	375	810	1 050	780
Saksa	520	1 051	995	550
Kreikka	523	344	261	73
Irlanti	42	65	55	116
Italia	475	990	1 159	419
Luxemburg	4	11	9	7
Alankomaat	50	260	185	128
Portugali	160	250	180	90
Espanja	746	847	662	353
Ruotsi	67	148	241	57
Yhdistynyt kuningaskunta	585	1 167	1 200	297
EY 15	3 850	6 519	6 510	3 110

¹ Näitä kansallisia päästörajoja vahvistettaessa tavoitteena on pidetty 5 artiklassa säädettyjen ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamista laajasti. Tavoitteiden saavuttamisen ansiosta maaperän rehevöitymisen odotetaan vähenevän siinä määrin, että sellaiset yhteisön alueet, joilla typpiravinne- ja laskeumat ylittävät kriittiset kuormitukset, saadaan vähenemään noin 30 prosenttia vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna.

Parlamentin tarkistukset

LIITE I

Vuoteen 2010 mennessä saavutettavat kansalliset päästörajat SO₂:n, NO_x:n, VOC:n ja NH₃:n osalta¹

Maa	SO ₂ Kilotonnia	NO _x Kilotonnia	VOC Kilotonnia	NH ₃ Kilotonnia
Itävalta	39	91	129	67
Belgia	76	127	102	57
Tanska	55	127	85	69
Suomi	110	152	110	31
Ranska	218	679	932	718
Saksa	463	1051	924	413
Kreikka	523	264	173	73
Irlanti	28	59	55	116
Italia	475	869	962	419
Luxemburg	3	8	6	7
Alankomaat	50	238	156	104
Portugali	141	144	102	67
Espanja	746	781	662	353
Ruotsi	67	148	219	48
Yhdistynyt kuningaskunta	497	1167	964	264
EU 15	3491	5905	5581	2806

¹ Näitä kansallisia päästörajoja vahvistettaessa tavoitteena on pidetty 5 artiklassa säädettyjen ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamista laajasti. Tavoitteiden saavuttamisen ansiosta maaperän rehevöitymisen odotetaan vähenevän siinä määrin, että sellaiset yhteisön alueet, joilla tyyppiravinnelaskeumat ylittävät kriittiset kuormitukset, saadaan vähenemään noin 30 prosenttia vuoden 1990 tilanteeseen verrattuna.

Perustelu

Ensimmäisessä käsittelyssä parlamentti kannatti päästörajoja koskevaa komission ehdotusta. Komission arvion mukaan näiden päästörajojen asettaminen on koko yhteisön kannalta kustannustehokkain keino välitavoitteiden saavuttamiseksi vuonna 2010. Arvioista käy ilmi myös, että komission alkuperäisessä ehdotuksessa arvioitu taloudellinen hyöty ylittää (yli)arvioidut kustannukset yli nelinkertaisesti.

Neuvoston kompromissiehdotus johtaa kuitenkin suurempiin päästöihin kaikkien neljän ilman epäpuhastekijän osalta. Koko EU:ssa SO₂:n päästörajat ovat 6 prosenttia, NO_x:n 10 prosenttia, VOC:n 17 prosenttia ja NH₃:n 10 prosenttia korkeampia. Mitään neuvoston ehdotukseen pohjautuvaa ympäristövaikutuksia koskevaa arviointia ei tähän mennessä ole tehty. Kustannuksia ja taloudellista hyötyä ei myöskään ole arvioitu. On kuitenkin ilmeistä, että neuvoston kompromissiehdotuksen mukaiset päästörajat eivät ole riittäviä päästöjen vähentämistä koskevien ympäristöalan välitavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2010 mennessä.

Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhastuksien kaukokulkeutumista koskeva niin sanottu

Göteborgin pöytäkirja allekirjoitettiin joulukuussa 1999 eli puoli vuotta sen jälkeen, kun komissio oli esittänyt kansallisia päästörajoja koskevan ehdotuksensa heinäkuussa 1999. Kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet kyseisen pöytäkirjan, ja muutamissa tapauksissa (kyse on tietyistä jäsenvaltioista ja tietyistä epäpuhtauksista) pöytäkirjassa mainitut rajat ovat alhaisemmat (tiukemmat) kuin komission ehdottamat. Näin ollen myös neuvoston kompromissiehdotusten mukaiset päästörajat ovat joissakin tapauksissa alhaisempia kuin komission ehdottamat. Tästä syystä voitaisiin sanoa, että – koska jäsenvaltiot ovat jo sitoutuneet alhaisempien päästörajojen noudattamiseen – ensiksi mainittujen olisi korvattava viimeksi mainitut.

PERUSTELUT

1. Taustaa

Yhteisön viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa todetaan, että ihmisiä ja asuinalueita on suojeltava ilman saastumisen haittavaikutuksilta ja että siksi happamoitumisen ja maanpinnan otsonin kriittisiä kuormituksia ja tasoja ei saa ylittää. Joulukuussa 1995 ympäristöasiain neuvosto kehotti komissiota kehittämään happamoitumisen estämistä koskevan strategian. Strategia esiteltiin maaliskuussa 1997. Euroopan parlamentti ja neuvosto kannattivat kansallisten päästörajojen laskemiseen käytettyä teknisen arvioinnin menetelmää ja totesivat, että kyseisten rajojen asettaminen voi olla sekä tehokas että joustava päästöjen vähennyskeino. Alailmakehän otsoniongelman (tai kaupunkien savusumun) varalle kehitettiin myös strategia. Koska happamoitumis- ja otsoniongelma liittyvät toisiinsa, nämä kaksi strategiaa yhdistettiin ehdotuksessa kansallisista päästörajoista yhdeksi yhteisön politiikaksi.

Koska viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa esitettyä pitkän aikavälin päämäärää ei ollut helppo saavuttaa, komissio päätti omaksua vaiheittaisen lähestymistavan ja määritteli niin kutsutut ympäristöalan välitavoitteet, jotka oli määrä saavuttaa vuoteen 2010 mennessä. Ehdotuksessa asetetaan sen vuoksi kansalliset päästörajat neljälle tärkeimmälle happamoitumista, maaperän otsonitasojen kasvua ja rehevöitymistä aiheuttavalle saastuttajalle:

- rikkidioksidi (SO₂)
- typen oksidit (NO_x)
- haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC)
- ammoniakki (NH₃)

Komissio antoi ehdotuksensa kansallisia päästörajoja koskevaksi direktiiviksi 9. kesäkuuta 1999, Euroopan parlamentti hyväksyi ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä 15. maaliskuuta 2000 ja neuvosto sopi asiasta poliittisella tasolla 22. kesäkuuta 2000.

2. Yhteinen kanta

Yhteiseen kantaan sisältyvät kansalliset päästörajat vuodelle 2010 ovat huomattavasti komission alunperin ehdottomia lukuja vaatimattomammat (katso taulukko).

	SO ₂	NO _x	VOC	NH ₃
Komission ehdotus	3634	5923	5581	2827
Göteborgin taulukko	4044	6648	6600	3128
Yhteinen kanta	3850	6519	6510	3110

(EU:n jäsenvaltioiden luvut ilmaistuina kilotonneina)

Neuvoston tekstissä ei ole mainittu päivämäärää, mihin mennessä lainsäädännön lopullinen tavoite – se, että kriittisiä kuormituksia ei ylitetä – olisi saavutettava. Esittelijä toistaa sen vuoksi parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemän tarkistuksen, jossa vuosi 2020 asetetaan lopullisen tavoitteen saavuttamisen määräajaksi.

Tekstiä on myös vahvistettava lisäämällä siihen direktiivin uudelleentarkastelumenettelyä koskeva artikla.

Esittelijä toivoo lopuksi, että meri- ja lentoliikenne sisällytetään direktiivin soveltamisalaan, sillä kyseiset alat ovat huomattavia rikkidioksidi- ja typen oksidipäästöjen tuottajia.